

רע"פ 1043/14 - ראובן רגימוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1043/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: ראובן רגימוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מתאריך 9.12.2013, ב-עפ"ת 30549-05-13 (כב' השופטת הבכירה נ' אהד)

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

בשם המשיבה: עו"ד אבי וסטרמן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת הבכירה: נ' אהד) מתאריך 9.12.2013 ב-עפ"ת 30549-05-13 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק-דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מ' כהן) מתאריך 9.4.2013 ב-תת"ע 2725-01-11.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

2. המבקש הורשע בנהיגה בשכרות - עבירה במשמעות סעיפים 62(3), 64ב, 64ד(א) ו-39א לפקודת

עמוד 1

התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה).

3. על המבקש הושתו העונשים הבאים: פסילה מלקבל, או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים; פסילה על תנאי למשך 4 חודשים מלקבל, או להחזיק ברישיון נהיגה (כשהתנאי הוא שהמבקש לא יעבור אותה עבירה בה הורשע, או אחת מן העבירות לפי התוספת הראשונה והתוספת השנייה לפקודת התעבורה); 8 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים (כשהתנאי הוא שהמבקש לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, או עבירה של נהיגה בשעת פסילה). כן הושת על המבקש קנס בגובה 3,000 ש"ח, או 30 ימי מאסר תמורתו. כך גם נדרש הנאשם לחתום על התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, או עבירה של נהיגה בשעת פסילה.

מכאן בקשת רשות הערעור.

4. טיעוניו של המבקש מתמקדים בעיקרם במחלוקות עובדתיות ביחס לסיפור המעשה, כן טוען המבקש כי נוסף על המחלוקות העובדתיות, המקרה מושא הבקשה מעורר שאלה משפטית עקרונית בדבר נוסח האזהרה אותו נדרש שוטר להעביר לחשוד בנהיגה בשכרות על פי סעיף 64ב(2) לפקודת התעבורה, על מנת שתחול החזקה הקבועה בסעיף 64ד לפקודת התעבורה.

5. לאחר שבחנתי את טענות המבקש ואת תגובת המשיבה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. הלכה ידועה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחיאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)).

7. הבקשה שלפני איננה עומדת באמות המידה הנ"ל. כל טענותיו של המבקש נוגעות אך ורק בעניינו הפרטני ונבחנו כבר הן על ידי בית משפט השלום הנכבד והן על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד. גם לא נראה כי בעניין זה נגרם למבקש עיוות דין, כמשמעו בפסיקה, או שישנה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה. המקרה לא מעורר אף דיון בדבר טיב האזהרה הקבועה בסעיף 64ב(2), נוכח הודאתו של המבקש כי הבין את המשמעות של הסירוב לתת דגימה.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשע"ד (16.3.2014).

ש ו פ ט

עמוד 2
